நாற்பது
குத்ஸி ஹதீஸ்கள்

Source: https://www,tamililquran.com
Compiled By: https://archive.org/details/@islamic_archives_tamil/uploads

الأربعينات

2. الحديث القدسي

நாற்பது ஹதீஸ் தொகுப்புகள்

2. நாற்பது குத்ஸி ஹதீஸ்கள்

1

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ عَلَى نَفْسِهِ، فَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ: إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي رواه مسلم (وكذلك البخاري والنسائي وابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ் படைப்புகளைப் படைக்க விதித்தபோது, அவனிடம் உள்ள தனது புத்தகத்தில் தனக்குத்தானே இவ்வாறு எழுதிக் கொண்டான், மேலும் அது அவனிடம் (பாதுகாக்கப்பட்டு) வைக்கப்பட்டுள்ளது: "நிச்சயமாக எனது கருணை எனது கோபத்தை மிகைக்கும்."

2

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ إِعَادَتِهِ، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا، وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ، لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفُوًا أَحَدٌ رواه البخاري (وكذلك النسائي)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "ஆதமுடைய மகன் என்னைப் பொய்ப்பிக்கிறான்; அவ்வாறு செய்வதற்கு அவனுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அவன்

என்னை நிந்திக்கிறான்; அவ்வாறு செய்வதற்கும் அவனுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை.

அவன் என்னைப் பொய்ப்பிப்பதாவது: 'என்னை முதலில் படைத்தது போன்று, அவன் என்னை மீண்டும் படைக்கமாட்டான்' என்று கூறுவதாகும். (உண்மையில்) அவனை முதலில் படைப்பது, அவனை மீண்டும் படைப்பதை விட எனக்கு எளிதானதல்ல. (இரண்டும் எனக்கு சமமானதே).

அவன் என்னை நிந்திப்பதாவது: 'அல்லாஹ் தனக்கென ஒரு பிள்ளையை ஏற்படுத்திக் கொண்டான்' என்று கூறுவதாகும். நானோ (ஏகனான) 'அல்-அஹத்' மற்றும் (எவ்விதத் தேவையுமற்ற) 'அஸ்-ஸமத்' ஆவேன். நான் (யாரையும்) பெறவுமில்லை; (யாராலும்) பெறப்படவுமில்லை. எனக்கு நிகராக எவரும் இல்லை."

3

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَةِ، عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ (1) كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ لَهُمْ: "هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي، كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِنَوْءِ (1) كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي، مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ"

رواه البخاري (وكذلك مالك والنسائي)

ஸைத் இப்னு காலித் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஹுதைபிய்யாவில் இரவில் பெய்த மழைக்குப் பிறகு எங்களுக்கு சுப்ஹு தொழுகையைத் தொழுவித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகையை) முடித்ததும், மக்களை முன்னோக்கி, அவர்களிடம்: 'உங்கள் இறைவன் என்ன கூறினான் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், 'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இன்று காலையில், என் அடியார்களில் சிலர் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டவராகவும், (மற்றும்) சிலர் நிராகரிப்பவராகவும் ஆகிவிட்டனர். யார், "அல்லாஹ்வின் அருளாலும் அவனது கருணையாலும் எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது" என்று கூறினாரோ, அவர் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டவராகவும், நட்சத்திரத்தை (மழையின் காரணகர்த்தாவாகக் கருதுவதை) நிராகரிப்பவராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் யார், "இன்னின்ன நட்சத்திரத்தின் (நவ்உவின்) காரணமாக எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது"

என்று கூறினாரோ, அவர் என்னை நிராகரித்து, நட்சத்திரத்தை (மழையின் காரணகர்த்தாவாக) நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கிறார்'."

இதனை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள் (மாலிக் மற்றும் அந்-நஸாயீ அவர்களும் அறிவித்தார்கள்).

4

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ: يَسُبُّ بَنُو آدَمَ الدَّهْرَ، وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ رواه البخاري (وكذلك مسلم)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ் கூறினான்: ஆதமின் மக்கள் காலத்தைப் பழிக்கிறார்கள்; நானே காலம் (அதாவது, காலத்தின் நிகழ்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துபவன்); என் கையில்தான் இரவும் பகலும் உள்ளன."

இதை அல்-புகாரி (அவ்வாறே முஸ்லிம்) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

5

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ؛ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِي غَيْرِي (1)، تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ.

رواه مسلم (وكذلك ابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் (வளம் மிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அவன்) கூறினான்: "இணைவைப்பிலிருந்து (எனக்குக் கூட்டாளிகள் தேவைப்படுவதை விட்டும்) நான் மிகவும் சுயதேவை பூர்த்தியானவன். எவன் ஒரு செயலைச் செய்து, அதில் என்னுடன் பிறரை இணை ஆக்குகிறானோ, அவரையும் அவரது இணைவைப்பையும் நான் விட்டுவிடுகிறேன்."

இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கின்றார்கள் (இப்னு மாஜாவும் அறிவிக்கின்றார்கள்).

6

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ: عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ.

رواه مسلم (وكذلك الترمذي والنسائي)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: மறுமை நாளில் மக்களில் முதன்முதலாக (அவன் மீது) தீர்ப்பு வழங்கப்படும் நபர், இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் செய்த ஒரு மனிதர் ஆவார். அவர் (அல்லாஹ்வின் சமூகத்தில்) கொண்டுவரப்படுவார். அல்லாஹ் அவனுக்குத் தான் வழங்கிய அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான். அவரும் அவற்றை அறிந்துகொள்வார். கூறுவான் (அல்லாஹ்): அவற்றிற்காக நீ என்ன செய்தாய்? அதற்கு அவர் கூறுவார்: நான் உனக்காகப் போரிட்டு உயிர்த்தியாகம் செய்தேன். அதற்கு (அல்லாஹ்) கூறுவான்: நீ பொய் சொல்கிறாய். நீ ஒரு வீரன் என்று (மக்கள்) கூற வேண்டும் என்பதற்காகவே நீ போரிட்டாய். அவ்வாறே கூறப்பட்டும் விட்டது. பிறகு, அவரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிடப்படும். இறுதியில் அவர் நரக நெருப்பில் வீசப்படுவார்.

மற்றொருவர், மார்க்கக் கல்வியைக் கற்று, அதைப் பிறருக்கும் கற்பித்து, குர்ஆனை ஓதி வந்த ஒரு மனிதர் ஆவார். அவர் (அல்லாஹ்வின் சமூகத்தில்) கொண்டுவரப்படுவார். அல்லாஹ் அவனுக்குத் தான் வழங்கிய அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான். அவரும் அவற்றை அறிந்துகொள்வார். கூறுவான் (அல்லாஹ்): அவற்றிற்காக நீ என்ன செய்தாய்? அதற்கு அவர் கூறுவார்: நான் மார்க்கக் கல்வியைக் கற்று, அதைப்

பிறருக்கும் கற்பித்து, உனக்காகவே குர்ஆனை ஓதினேன். அதற்கு (அல்லாஹ்) கூறுவான்: நீ பொய் சொல்கிறாய். நீ ஒரு அறிஞர் என்று (மக்கள்) கூற வேண்டும் என்பதற்காகவே மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றாய். மேலும், நீ ஒரு காரீ (குர்ஆன் ஓதுபவர்) என்று (மக்கள்) கூற வேண்டும் என்பதற்காகவே குர்ஆனை ஓதினாய். அவ்வாறே கூறப்பட்டும் விட்டது. பிறகு, அவரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிடப்படும். இறுதியில் அவர் நரக நெருப்பில் வீசப்படுவார்.

மற்றொருவர், அல்லாஹ் செல்வத்தை ஏராளமாக வழங்கிய ஒரு மனிதர் ஆவார். அல்லாஹ் அவருக்கு அனைத்து விதமான செல்வங்களையும் கொடுத்திருந்தான். அவர் (அல்லாஹ்வின் சமூகத்தில்) கொண்டுவரப்படுவார். அல்லாஹ் அவனுக்குத் தான் வழங்கிய அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான். அவரும் அவற்றை அறிந்துகொள்வார். கூறுவான் (அல்லாஹ்): அவற்றிற்காக நீ என்ன செய்தாய்? அதற்கு அவர் கூறுவார்: நீ எந்த வழிகளில் எல்லாம் செல்வம் செலவழிக்கப்படுவதை விரும்புகிறாயோ, அந்த வழிகள் எதையும் நான் விட்டுவைக்காமல் உனக்காகவே செலவு செய்தேன். அதற்கு (அல்லாஹ்) கூறுவான்: நீ பொய் சொல்கிறாய். நீ ஒரு வள்ளல் என்று (மக்கள்) கூற வேண்டும் என்பதற்காகவே நீ அவ்வாறு செய்தாய். அவ்வாறே கூறப்பட்டும் விட்டது. பிறகு, அவரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிடப்படும். இறுதியில் அவர் நரக நெருப்பில் வீசப்படுவார்.

இதை முஸ்லிம் (அத்துடன் அத்-திர்மிதீ மற்றும் அந்-நஸாஈ ஆகியோரும்) அறிவித்துள்ளார்கள்.

7

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَعْجَبُ رَبُّكَ مِنْ رَاعِي غَنَمٍ، فِي رَأْسِ شَظِيَّةِ الْجَبَلِ(1)، يُؤَذِّنُ بِالصَّلَاةِ وَيُصَلِّي، فَيَقُولُ اللَّهُ، عَزَّ وَجَلَّ: انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي هَذَا، يُؤَذِّنُ وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ، يَخَافُ مِنِّي، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ.

رواه النسائي بسند صحيح

உக்பா இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "உங்கள் இறைவன், ஒரு மலை உச்சியின் (தனிமையான, கடினமான) பாறைப் பகுதியில் (இருந்து), தொழுகைக்காக பாங்கு சொல்லித் தொழும் ஓர் ஆட்டு இடையனைப் பார்த்து வியப்படைகிறான். பிறகு, அல்லாஹ் (கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கவன்) கூறுகிறான்: 'எனது இந்த அடியானைப் பாருங்கள்! அவன் தொழுகைக்காக பாங்கு சொல்லி தொழுகையை நிலைநாட்டுகிறான்; அவன் எனக்கு அஞ்சுகிறான். நான் எனது அடியானை மன்னித்துவிட்டேன்;

மேலும் அவனைச் சுவனத்தில் நுழையச் செய்துவிட்டேன்'."

இதனை அந்-நஸாஈ அவர்கள் ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

8

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأُمِّ الْقُرْآنِ، فَهِيَ خِدَاجٌ (1) ثَلَاثًا، غَيْرُ تَمَامٍ، فَقِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: إِنَّا نَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ، فَقَالَ: اقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: { الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ } قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: حَمِدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: { الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: { مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ } قَالَ اللَّهُ: مَجَّدَنِي عَبْدِي - وَقَالَ مَرَّةً: فَوَّضَ إِلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: { إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ } قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: { اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ } قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ.

رواه مسلم (وكذلك مالك والترمذي وأبو داود والنسائي وابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"யார் 'குர்ஆனின் அன்னை' (அல்ஃபாத்திஹா அத்தியாயம்) இல்லாமல் தொழுகிறாரோ அது குறைபாடுடையதாகும் - (இதை நபி (ஸல்) அவர்கள்) மூன்று முறை கூறினார்கள் - அது முழுமையற்றதாகும்."

(இதைக் கேட்ட) ஒருவர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடம், "நாங்கள் இமாமுக்குப் பின்னால் இருக்கும்போதும் (அல்ஃபாத்திஹாவை) ஓத வேண்டுமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதை உனக்குள் (மனதிற்குள்) ஓதிக்கொள். ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்:

அல்லாஹ் (வல்லமையும் மாண்பும் மிக்கவன்) கூறினான்: 'தொழுகையை (அல்ஃபாத்திஹாவை) எனக்கும் என் அடியானுக்கும் இடையே இரு பாதிகளாகப் பிரித்துள்ளேன். என் அடியான் கேட்டது அவனுக்குக் கிடைக்கும்.

அடியான் **'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்'** (எல்லாப் புகழும் அகிலங்களின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் 'என் அடியான் என்னைப் புகழ்ந்து விட்டான்' என்று கூறுகிறான்.

அவன் **'அர்ரஹ்மானிர் ரஹீம்'** (அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்) என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் 'என் அடியான் என்னைச் சிறப்பித்துப் புகழ்ந்து விட்டான்' என்று கூறுகிறான்.

அவன் **'மாலிகி யவ்மித்தீன்'** (தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி) என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் 'என் அடியான் என்னை மகிமைப்படுத்தி விட்டான்' என்று கூறுகிறான். (மற்றொரு முறை, 'என் அடியான் தன் காரியங்களை என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டான்' என்று கூறியதாகவும் வந்துள்ளது).

அவன் **'இய்யாக்க நஃபுது வஇய்யாக்க நஸ்தஈன்'** (உன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம்; உன்னிடமே நாங்கள் உதவியும் தேடுகிறோம்) என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் 'இது எனக்கும் என் அடியானுக்கும் இடையே உள்ளது. என் அடியான் கேட்டது அவனுக்குக் கிடைக்கும்' என்று கூறுகிறான்.

அவன் **'இஹ்தினஸ் ஸிராதல் முஸ்தகீம், ஸிராதல்லதீன அன்அம்த அலைஹிம், ஃகைரில் மக்ளூபி அலைஹிம் வலழ்ழால்லீன்'** (நீ யாருக்கு அருள் புரிந்தாயோ அவர்களின் வழியில் எங்களைச் செலுத்துவாயாக! அவர்கள் உன்னுடைய கோபத்துக்கு ஆளானவர்கள் அல்லர்; நெறி தவறியவர்களும் அல்லர்) என்று கூறும்போது, அல்லாஹ் 'இது என் அடியானுக்குரியது. என் அடியான் கேட்டது அவனுக்குக் கிடைக்கும்' என்று கூறுகிறான்."

9

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ. فَإِنْ صَلُحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنِ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ، قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ فَيُكَمَّلَ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ. ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ.

رواه الترمذي (1) وكذلك أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மறுமை நாளில் ஓர் அடியான் அவனது செயல்களில் முதன்முதலாக விசாரிக்கப்படுவது அவனது தொழுகையைப் பற்றியே ஆகும். அது சீராக அமைந்தால் அவன் வெற்றியும் ஈடேற்றமும் பெறுவான்; அது சீரற்றுப் போனால் அவன் ஏமாற்றமும் நஷ்டமும் அடைவான். அவனது கடமையான தொழுகையில் ஏதேனும் குறை

இருந்தால், இறைவன் (வல்லமையும் மாண்பும் உடையவன்) கூறுவான்: ‘என் அடியானுக்கு உபரியான (நஃபிலான) தொழுகைகள் ஏதேனும் இருக்கின்றனவா என்று பாருங்கள். அதன் மூலம் கடமையான தொழுகையில் ஏற்பட்ட குறைபாடு பூர்த்தி செய்யப்படும்.’ பிறகு அவனது மற்ற செயல்களும் இதே முறையில் கணிக்கப்படும்.”

10

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، يَدَعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشُرْبَهُ مِنْ أَجْلِي، وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ(1)، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ، وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ، وَلَخُلُوفُ(2) فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ.

رواه البخاري (وكذلك مسلم ومالك والترمذي النسائي وابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ் (சர்வவல்லமையும் மேன்மையும் உடையவன்) கூறுகிறான்: நோன்பு எனக்குரியது; அதற்கு நானே கூலி வழங்குகிறேன். அவன் எனக்காகத் தனது (உடலியல்) இச்சையையும், தனது உணவையும், தனது பானத்தையும் விட்டுவிடுகிறான். நோன்பு ஒரு கேடயமாகும். நோன்பாளிக்கு இரண்டு மகிழ்ச்சிகள் உள்ளன: ஒன்று, அவர் நோன்பு துறக்கும்போது அடையும் மகிழ்ச்சி; மற்றொன்று, அவர் தன் இறைவனைச் சந்திக்கும்போது அடையும் மகிழ்ச்சி. நோன்பாளியின் வாயிலிருந்து வரும் (உணவின்மையால் ஏற்படும்) வாடை, அல்லாஹ்விடம் கஸ்தூரியின் நறுமணத்தை விடச் சிறந்ததாகும்."

11

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ: أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ، أُنْفِقْ عَلَيْكَ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ் (சக்தியும் மேன்மையும் மிக்கவன்) கூறினான்: ஆதமின் மகனே, (நல்வழியில்) செலவிடு, நான் உனக்குச் செலவழிப்பேன்.

12

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُوسِبَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْءٌ، إِلَّا أَنَّهُ كَانَ يُخَالِطُ (1) النَّاسَ، وَكَانَ مُوسِرًا، فَكَانَ يَأْمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُعْسِرِ، قَالَ (2) قَالَ اللَّهُ: نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْكَ، تَجَاوَزُوا عَنْهُ رواه مسلم (وكذلك البخاري والنسائي)

அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்களில் ஒரு மனிதர் (மறுமையில்) விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். அவர் மக்களுடன் (வியாபார ரீதியாக) பழகி வந்தவர் என்பதைத் தவிர, அவரிடம் எந்த நன்மையும் காணப்படவில்லை. மேலும், அவர் வசதி படைத்தவராக இருந்ததால், வறுமையில் உள்ளவரிடம் (கடனை வசூலிப்பதில்) சலுகை காட்டுமாறு (அல்லது கடனை மன்னிக்குமாறு) தனது வேலையாட்களுக்கு கட்டளையிடுவார். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள், அல்லாஹ் கூறினான்: (அவ்வாறு சலுகை காட்டுவதற்கு) உன்னைவிட நாமே அதிக தகுதியுடையவர்கள். அவனை மன்னித்துவிடுங்கள் (அவனது பாவங்களை).

இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள் (அல்-புகாரி மற்றும் அந்-நஸாயீ அவர்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது).

13

عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَهُ رَجُلَانِ: أَحَدُهُمَا يَشْكُو الْعَيْلَةَ (1)، وَالْآخَرُ يَشْكُو قَطْعَ السَّبِيلِ (2)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا قَطْعُ السَّبِيلِ فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكَ إِلَّا قَلِيلٌ، حَتَّى تَخْرُجَ الْعِيرُ إِلَى مَكَّةَ بِغَيْرِ خَفِيرٍ. وَأَمَّا الْعَيْلَةُ، فَإِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى يَطُوفَ أَحَدُكُمْ بِصَدَقَتِهِ، لَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا مِنْهُ، ثُمَّ لَيَقِفَنَّ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ حِجَابٌ وَلَا تَرْجُمَانٌ يُتَرْجِمُ لَهُ، ثُمَّ لَيَقُولَنَّ لَهُ: أَلَمْ أُوتِكَ مَالًا؟ فَلَيَقُولَنَّ: بَلَى، ثُمَّ لَيَقُولَنَّ: أَلَمْ أُرْسِلْ إِلَيْكَ رَسُولًا؟ فَلَيَقُولَنَّ: بَلَى، فَيَنْظُرُ عَنْ يَمِينِهِ، فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، ثُمَّ يَنْظُرُ عَنْ شِمَالِهِ، فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، فَلْيَتَّقِيَنَّ أَحَدُكُمُ النَّارَ وَلَوْ

بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ.

رواه البخاري

அதிய் இப்னு ஹாதிம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அவர்களிடம் இருவர் வந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் வறுமையைப் பற்றி முறையிட்டார்; மற்றொருவர் வழிப்பறியைப் பற்றி முறையிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வழிப்பறியைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் சிறிது காலத்தில் ஒரு பயணக் கூட்டம் எந்தவொரு பாதுகாவலரும் இன்றி மக்காவிற்குச் செல்லும் நிலை வரும். வறுமையைப் பொறுத்தவரையில், உங்களில் ஒருவர் தனது தர்மத்துடன் (ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒருவரைத் தேடி) சுற்றித் திரிவார்; அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு யாரையும் காணாத நிலை வரும் வரை கியாமத் நாள் ஏற்படாது.

பின்னர் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் நிச்சயமாக அல்லாஹ்விற்கு முன்னால் நிற்பீர்கள்; அவனுக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் எந்தத் திரையும் இருக்காது; உங்களுக்காக மொழிபெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளரும் இருக்க மாட்டார். அப்போது அவன் (அல்லாஹ்) அவரிடம், 'நான் உனக்கு செல்வத்தை வழங்கவில்லையா?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர் 'ஆம்' என்று கூறுவார். பின்னர் அவன், 'நான் உனக்கு ஒரு தூதரை அனுப்பவில்லையா?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர் 'ஆம்' என்று கூறுவார்.

அவர் தனது வலதுபுறம் பார்ப்பார்; நரக நெருப்பைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். பின்னர் அவர் தனது இடதுபுறம் பார்ப்பார்; நரக நெருப்பைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். எனவே, உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பேரீச்சம் பழத்தின் பாதியைக் கொண்டாவது நரக நெருப்பிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும்; அதுவும் இல்லையென்றால், ஒரு நல்ல வார்த்தையைக் கொண்டாவது (பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும்)."

14

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَائِكَةً سَيَّارَةً فُضُلًا (1)، يَتَتَبَّعُونَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا مَجْلِسًا فِيهِ ذِكْرٌ، قَعَدُوا مَعَهُمْ، وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِأَجْنِحَتِهِمْ، حَتَّى يَمْلَؤُوا مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَإِذَا انْصَرَفُوا عَرَجُوا وَصَعِدُوا إِلَى السَّمَاءِ، قَالَ (2): فَيَسْأَلُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ: مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: جِئْنَا مِنْ عِنْدِ عِبَادٍ لَكَ فِي الْأَرْضِ، يُسَبِّحُونَكَ وَيُكَبِّرُونَكَ وَيُهَلِّلُونَكَ

وَيَحْمَدُونَكَ وَيَسْأَلُونَكَ، قَالَ: وَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالُوا يَسْأَلُونَكَ جَنَّتَكَ، قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا جَنَّتِي؟
قَالُوا: لَا أَيْ رَبِّ، قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا جَنَّتِي! قَالُوا: وَيَسْتَجِيرُونَكَ، قَالَ: وَمِمَّ يَسْتَجِيرُونَنِي؟
قَالُوا: مِنْ نَارِكَ يَا رَبِّ، قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا نَارِي؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا نَارِي! قَالُوا:
وَيَسْتَغْفِرُونَكَ، قَالَ (1) فَيَقُولُ: قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ ، وأَعْطَيْتُهُمْ مَا سَأَلُوا، وَأَجَرْتُهُمْ مِمَّا
اسْتَجَارُوا، قَالَ (1) يَقُولُونَ: رَبِّ فِيهِمْ فُلَانٌ، عَبْدٌ خَطَّاءٌ إِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ ، قَالَ (1):
فَيَقُولُ: وَلَهُ غَفَرْتُ؛ هُمُ الْقَوْمُ، لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ رواه مسلم وكذلك البخاري
والترمذي والنسائي

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நிச்சயமாக அல்லாஹ்விற்கு (தபாரக்க வ தஆலா), (பூமியில்) சுற்றித் திரியும் மேலதிகமான வானவர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் திக்ரு (இறை நினைவு) செய்யப்படும் சபைகளைத் தேடிச் செல்கின்றனர். இறை நினைவு செய்யப்படும் ஒரு சபையை அவர்கள் கண்டால், அவர்களுடன் அமர்ந்து கொள்கிறார்கள். மேலும், அவர்கள் தங்கள் இறக்கைகளால் ஒருவரையொருவர் சூழ்ந்து கொண்டு, அவர்களுக்கும் கீழ் வானத்திற்கும் இடைப்பட்ட வெளியை நிரப்பி விடுகிறார்கள். அவர்கள் (திக்ரு சபையிலிருந்து) புறப்பட்டதும், வானத்திற்கு ஏறிச் செல்கிறார்கள்.

(நபி (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்): அல்லாஹ் (அஸ்ஸ வ ஜல்) அவர்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தும் அவர்களிடம், "நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்று கேட்கிறான்.

அதற்கு அவர்கள், "பூமியிலுள்ள உனது அடியார்களிடமிருந்து நாங்கள் வருகிறோம். அவர்கள் உன்னைத் துதிக்கிறார்கள் (சுப்ஹானல்லாஹ்), உன்னைப் பெருமைப்படுத்துகிறார்கள் (அல்லாஹு அக்பர்), உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்கிறார்கள் (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்), உன்னைப் புகழ்கிறார்கள் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்). மேலும் உன்னிடம் கேட்கிறார்கள்" என்று கூறுகிறார்கள்.

"அவர்கள் என்னிடம் என்ன கேட்கிறார்கள்?" என்று இறைவன் வினவுகிறான். "அவர்கள் உனது சுவனத்தைக் கேட்கிறார்கள்" என்று வானவர்கள் கூறுகிறார்கள். "அவர்கள் எனது சுவனத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?" என்று இறைவன் கேட்கிறான். "இல்லை இறைவா!" என்று அவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். "அவர்கள் எனது சுவனத்தைப் பார்த்திருந்தால் எப்படி இருந்திருக்கும்!" என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

"மேலும் அவர்கள் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறார்கள்" என்று

வானவர்கள் கூறுகிறார்கள். "எதிலிருந்து அவர்கள் என்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறார்கள்?" என்று இறைவன் கேட்கிறான். "உனது நரக நெருப்பிலிருந்து இறைவா!" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். "அவர்கள் எனது நரக நெருப்பைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?" என்று இறைவன் கேட்கிறான். "இல்லை" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். "அவர்கள் எனது நரக நெருப்பைப் பார்த்திருந்தால் எப்படி இருந்திருக்கும்!" என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

"மேலும் அவர்கள் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறார்கள்" என்று வானவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:) அப்போது இறைவன், "நான் அவர்களை மன்னித்து விட்டேன்; அவர்கள் கேட்டதை அவர்களுக்கு வழங்கிவிட்டேன்; மேலும் அவர்கள் எதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடினார்களோ, அதிலிருந்து அவர்களுக்கு அபயம் அளித்துவிட்டேன்" என்று கூறுகிறான்.

(நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:) அப்போது வானவர்கள், "இறைவா! அவர்களில் இன்னார் உள்ளார்; அவர் பாவம் புரியும் ஓர் அடியார்; அவ்வழியாகச் சென்றவர் அவர்களுடன் அமர்ந்துவிட்டார்" என்று கூறுகிறார்கள்.

(நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:) அதற்கு இறைவன், "அவருக்கும் நான் மன்னிப்பளித்து விட்டேன்; அவர்களே (அத்தகைய) கூட்டத்தினர்; அவர்களுடன் அமர்ந்தவர் துர்பாக்கியசாலியாக ஆகமாட்டார்" என்று கூறுகிறான்.

15

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَإٍ، ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشِبْرٍ، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا (1) وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي، أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً رواه البخاري (وكذلك مسلم والترمذي وابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "என் அடியான் என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறானோ (எந்த நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறானோ), அதற்கேற்ப நான் இருக்கிறேன். அவன் என்னை நினைவுகூரும்போது நான் அவனுடன் (என் அருளாலும், உதவியாலும்) இருக்கிறேன். அவன் என்னை அவனுக்குள் (தனியாக, தன் உள்ளத்தில்) நினைவுகூர்ந்தால், நான் அவனை எனக்குள்

(என் மகத்துவத்திற்கு ஏற்றவாறு) நினைவுகூர்கிறேன்; அவன் என்னை ஒரு சபையில் (மக்களின் மத்தியில்) நினைவுகூர்ந்தால், நான் அவனை அதைவிடச் சிறந்த ஒரு சபையில் (வானவர்களின் மத்தியில்) நினைவுகூர்கிறேன். அவன் ஒரு சாண் அளவுக்கு என்னை நெருங்கினால், நான் ஒரு முழம் அளவுக்கு அவனை நெருங்குகிறேன்; அவன் ஒரு முழம் அளவுக்கு என்னை நெருங்கினால், நான் இரு கைகளை விரித்த அளவுக்கு அவனை நெருங்குகிறேன். அவன் என்னை நோக்கி நடந்து வந்தால், நான் அவனை நோக்கி விரைந்து வருகிறேன்."

இதை அல்-புகாரி (மேலும் முஸ்லிம், அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா) ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள்.

16

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَرْوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً.

رواه البخاري ومسلم

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க தங்கள் இறைவனிடமிருந்து அறிவிப்பதாவது (இது ஒரு ஹதீஸ் குத்ஸி):

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் பதிவு செய்துள்ளான். பிறகு அதனைப் பின்வருமாறு விளக்கினான்: ஒருவர் ஒரு நன்மையைச் செய்ய நாடி, அதைச் செய்யாவிட்டால், அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். ஆனால், அவர் அதை நாடிச் செய்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடம் பத்து நன்மைகளிலிருந்து எழுநூறு மடங்கு வரையாக, அல்லது அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகப் பதிவு செய்கிறான். மேலும், ஒருவர் ஒரு தீய செயலைச் செய்ய நாடி, அதைச் செய்யாவிட்டால், அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். ஆனால், அவர் அதை நாடிச் செய்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதனை ஒரேயொரு தீய செயலாகப் பதிவு செய்கிறான்."

(இதனை அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்)

17

عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي: إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي: كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي: كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي: كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي: إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي: إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي: لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي: لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي: لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي: إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ.

رواه مسلم (وكذلك الترمذي وابن ماجه)

அபூ தர் அல்-கி ஃபாரி (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் இறைவன் (அவன் மகிமைப்படுத்தப்படட்டும்) புறத்திலிருந்து அறிவிக்கும் செய்திகளில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்: அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்:

என் அடியார்களே, நான் அநீதியை எனக்கு நானே தடை செய்துள்ளேன், அதை உங்களுக்கு இடையேயும் தடை செய்துள்ளேன், எனவே ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைக்காதீர்கள். என் அடியார்களே, நான் நேர்வழி காட்டியவர்களைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் வழிதவறியவர்களே, எனவே என்னிடம் நேர்வழி கேளுங்கள், நான் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவேன். என் அடியார்களே, நான் உணவளித்தவர்களைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் பசியுடன் இருப்பவர்களே, எனவே என்னிடம் உணவு கேளுங்கள், நான் உங்களுக்கு உணவளிப்பேன். என் அடியார்களே, நான் ஆடை அணிவித்தவர்களைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் ஆடையின்றி இருப்பவர்களே, எனவே என்னிடம் ஆடை கேளுங்கள், நான் உங்களுக்கு ஆடை அணிவிப்பேன். என் அடியார்களே, நீங்கள் இரவிலும் பகலிலும் பாவம் செய்கிறீர்கள், நான் பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிக்கிறேன், எனவே என்னிடம் மன்னிப்புக் கோருங்கள், நான் உங்களை மன்னிப்பேன்.

என் அடியார்களே, நீங்கள் எனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் அளவுக்கு (சக்தி) அடைய மாட்டீர்கள், அதனால் எனக்குத் தீங்கு செய்ய முடியாது; எனக்கு நன்மை பயக்கும் அளவுக்கு (சக்தி) அடைய மாட்டீர்கள், அதனால் எனக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. என் அடியார்களே, உங்களில் முதலாமவரும், உங்களில் கடைசியானவரும், மனிதர்களும், ஜின்களும் (அனைவரும்) உங்களில் மிகவும் இறையச்சமுள்ள ஒரு மனிதரின் இதயத்தைப் போல இறையச்சமுடையவர்களாக ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதையும் சிறிதளவும் அதிகரிக்காது. என் அடியார்களே, உங்களில் முதலாமவரும், உங்களில் கடைசியானவரும், மனிதர்களும், ஜின்களும் (அனைவரும்) உங்களில் மிகவும் தீய இதயம் கொண்ட ஒரு மனிதரைப் போல ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதையும் சிறிதளவும் குறைக்காது. என் அடியார்களே, உங்களில் முதலாமவரும், உங்களில் கடைசியானவரும், மனிதர்களும், ஜின்களும் (அனைவரும்) ஒரே இடத்தில் நின்று என்னிடம் கேட்டாலும், நான் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் கேட்டதைக் கொடுத்தாலும், ஒரு ஊசியைக் கடலில் நுழைத்தால் அது (கடல் நீரை) எவ்வளவு குறைக்குமோ, அந்த அளவிற்குக் கூட என்னிடம் உள்ளதை அது குறைக்காது. என் அடியார்களே, இவை யாவும் உங்கள் செயல்களே ஆகும்; அவைகளை உங்களுக்காக நான் கணக்கிட்டு, பின்னர் அதற்கான கூலியை உங்களுக்கு நான் வழங்குகிறேன். எனவே, எவர் நன்மையைக் காண்கிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழட்டும். எவர் அதல்லாததைக் காண்கிறாரோ, அவர் தன்னைத் தவிர வேறு எவரையும் நிந்திக்க வேண்டாம்.

இதனை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள் (அவ்வாறே அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா அவர்களும் அறிவித்துள்ளார்கள்).

18

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ، مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي (1) قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدْهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ. يَا ابْنَ آدَمَ: اسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطْعَمَكَ عَبْدِي فُلَانٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي. يَا ابْنَ آدَمَ: اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فُلَانٌ فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي رواه مسلم

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மறுமை நாளில் அல்லாஹ் (சர்வ வல்லமையும், மேன்மையும் உடையவன்) கூறுவான்: 'ஆதமின் மகனே, நான் நோய்வாய்ப்பட்டேன், ஆனால் நீ என்னை வந்து பார்க்கவில்லை.' அவன் (மனிதன்) கூறுவான்: 'இறைவா, நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்க, நான் உன்னை எப்படி வந்து பார்ப்பேன்?' அவன் (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'எனது அடியானாகிய இன்னார் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார், ஆனால் நீ அவரை வந்து பார்க்கவில்லை என்பது உனக்குத் தெரியாதா? நீ அவரை வந்து பார்த்திருந்தால், அங்கே நீ என்னைக் கண்டிருப்பாய் (அதாவது, எனது அருளையும் கூலியையும் பெற்றிருப்பாய்) என்பது உனக்குத் தெரியாதா?

ஆதமின் மகனே, நான் உன்னிடம் உணவு கேட்டேன், ஆனால் நீ எனக்கு உணவளிக்கவில்லை.' அவன் (மனிதன்) கூறுவான்: 'இறைவா, நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்க, நான் உனக்கு எப்படி உணவளிப்பேன்?' அவன் (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'எனது அடியானாகிய இன்னார் உன்னிடம் உணவு கேட்டார், ஆனால் நீ அவருக்கு உணவளிக்கவில்லை என்பது உனக்குத் தெரியாதா? நீ அவருக்கு உணவளித்திருந்தால், நிச்சயமாக அதன் (அதைச் செய்ததற்கான கூலியை) என்னிடம் கண்டிருப்பாய் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?

ஆதமின் மகனே, நான் உன்னிடம் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கேட்டேன், ஆனால் நீ எனக்குக் கொடுக்கவில்லை.' அவன் (மனிதன்) கூறுவான்: 'இறைவா, நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்க, நான் உனக்கு எப்படி குடிப்பதற்குத் தருவேன்?' அவன் (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'எனது அடியானாகிய இன்னார் உன்னிடம் குடிக்கக் கேட்டார், ஆனால் நீ அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கவில்லை. நீ அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்திருந்தால், நிச்சயமாக அதை (அதன் நன்மையை) என்னிடம் கண்டிருப்பாய்.'"

இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கின்றார்கள்.

19

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ.

رواه أبو داود (وكذلك ابن ماجه وأحمد) بأسانيد صحيحة. (1)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மகா வல்லமையும், மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: பெருமை (அதாவது, மாண்பு, கம்பீரம், அகிலத்தின் மீதான முழுமையான ஆதிக்கம்) எனது மேலாடையாகும், மகத்துவம் எனது கீழாடையாகும். அவ்விரண்டில்

ஏதேனும் ஒன்றில் என்னுடன் போட்டியிடுபவனை நான் நரக நெருப்பில் எறிவேன்.

20

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الِاثْنَيْنِ، وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا رَجُلًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ، فَيُقَالُ: (1) أَنْظِرُوا (2) هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا رواه مسلم (وكذلك مالك وأبو داود)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
திங்கள் மற்றும் வியாழன் கிழமைகளில் சொர்க்கத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்பட்டு, அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாகக் கருதாத ஒவ்வொரு அடியானுக்கும் மன்னிப்பு வழங்கப்படும்; தன் சகோதரனிடம் பகைமை கொண்ட ஒரு மனிதனைத் தவிர. அப்போது (வானவர்களிடம்) கூறப்படும்: "இவ்விருவரும் சமரசம் ஆகும் வரை இவ்விருவரையும் தாமதப்படுத்துங்கள் (அதாவது, இவர்களின் மன்னிப்பை நிறுத்தி வையுங்கள்); இவ்விருவரும் சமரசம் ஆகும் வரை இவ்விருவரையும் தாமதப்படுத்துங்கள்; இவ்விருவரும் சமரசம் ஆகும் வரை இவ்விருவரையும் தாமதப்படுத்துங்கள்."

21

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ (1)، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ رواه البخاري (وكذلك ابن ماجه وأحمد)

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்: 'மூவர் இருக்கிறார்கள்; மறுமை நாளில் நான் அவர்களுக்கு எதிரியாக இருப்பேன்: (ஒருவன்) என் பெயரால் (சத்தியம் செய்து அல்லது ஒப்பந்தம் செய்து) வாக்குறுதி அளித்துவிட்டு, பின்னர் மோசடி செய்தவன்; (இன்னொருவன்) ஒரு சுதந்திரமான மனிதனை விற்று, அந்த விலையைச் சாப்பிட்டவன்; (மற்றொருவன்) ஒரு வேலையாளை வேலைக்கு அமர்த்தி, அவனிடமிருந்து முழுமையாக வேலையைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவனுக்குரிய கூலியைக் கொடுக்காதவன்'."
இதனை அல்-புகாரி (மேலும் இப்னு மாஜா மற்றும் அஹ்மத்) பதிவு செய்துள்ளனர்.

22

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحْقِرْ أَحَدُكُمْ نَفْسَهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَحْقِرُ أَحَدُنَا نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَرَى أَمْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ فِيهِ مَقَالٌ، ثُمَّ لَا يَقُولُ فِيهِ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَقُولَ فِي كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: خَشْيَةُ النَّاسِ، فَيَقُولُ: فَإِيَّايَ كُنْتَ أَحَقَّ أَنْ تَخْشَى رواه ابن ماجه بسند صحيح

அபூ சயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களில் எவரும் தன்னைத்தானே இழிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டாம். அதற்கு அவர்கள் (தோழர்கள்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே, எங்களில் ஒருவர் தன்னைத்தானே எவ்வாறு இழிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: அவன் அல்லாஹ்வின் ஒரு விஷயத்தைக் காண்கிறான், அதில் (சத்தியத்தை) எடுத்துரைக்க வேண்டிய கடமை அவனுக்கு இருக்கும், ஆனால் அவன் அதைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. எனவே, மறுமை நாளில் அல்லாஹ் (சர்வவல்லமையும், மேன்மையும் உடையவன்) அவனிடம், "இன்ன இன்ன விஷயத்தைப் பற்றி பேசவிடாமல் உன்னைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்பான். அதற்கு அவன், "மக்களுக்கு அஞ்சியதால் (பேசவில்லை)" என்று கூறுவான். அப்போது அவன் (அல்லாஹ்), "மாறாக, நீ எனக்கே அஞ்சியிருக்க வேண்டும்" என்று கூறுவான். இதை இப்னு மாஜா அவர்கள் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

23

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي

رواه البخاري (وكذلك مالك)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நிச்சயமாக பாக்கியமும் உயர்வும் மிக்க அல்லாஹ் மறுமை நாளில் கூறுவான்: 'எனது மகத்துவத்திற்காக (எனது திருப்தியை நாடி, உலக ஆதாயங்கள் இன்றி) ஒருவரையொருவர் நேசித்தவர்கள் எங்கே? எனது நிழலைத் தவிர வேறு எந்த நிழலும் இல்லாத இன்றைய நாளில், நான் அவர்களுக்கு எனது நிழலில் (எனது பாதுகாப்பு மற்றும் கருணையின் கீழ்) நிழலளிப்பேன்.'"
இதனை அல்-புகாரி (மாலிக் அவர்களும்) அறிவித்துள்ளார்கள்.

24

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ، فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ. وَإِذَا اللَّهُ أَبْغَضَ عَبْدًا، دَعَا جِبْرِيلَ فَيَقُولُ: إِنِّي أُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضْهُ، فَيُبْغِضُهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، قَالَ: فَيُبْغِضُونَهُ، ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ.

رواه مسلم (وكذلك البخاري ومالك والترمذي)

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு அடியானை நேசித்தால், ஜிப்ரீலை (அலை) அழைத்து, 'நான் இன்னாரை நேசிக்கிறேன், ஆகவே நீயும் அவரை நேசிப்பாயாக!' என்று கூறுவான். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்: அவ்வாறே ஜிப்ரீல் (அலை) அவரை நேசிப்பார். பின்னர் அவர் (ஜிப்ரீல் (அலை)) வானத்தில் (உள்ளோரை) அழைத்து, 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை நேசிக்கிறான், ஆகவே நீங்களும் அவரை நேசியுங்கள்!' என்று கூறுவார். (அதன் விளைவாக) வானத்தில் வசிப்பவர்களும் அவரை நேசிப்பார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்: பின்னர் அவருக்கான அங்கீகாரம் (மக்களின் உள்ளங்களில்) பூமியில் நிலைநாட்டப்படும்.

மேலும், அல்லாஹ் ஒரு அடியானை வெறுத்தால், ஜிப்ரீலை (அலை) அழைத்து, 'நிச்சயமாக நான் இன்னாரை வெறுக்கிறேன், ஆகவே நீயும் அவரை வெறுப்பாயாக!' என்று கூறுவான். அவ்வாறே ஜிப்ரீல் (அலை)

அவரை வெறுப்பார். பின்னர் அவர் (ஜிப்ரீல் (அலை)) வானத்தில் வசிப்பவர்களை அழைத்து, 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை வெறுக்கிறான், ஆகவே நீங்களும் அவரை வெறுங்கள்!' என்று கூறுவார். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்: அவ்வாறே அவர்களும் அவரை வெறுப்பார்கள். பின்னர் அவருக்கான வெறுப்பு (மக்களின் உள்ளங்களில்) பூமியில் நிலைநாட்டப்படும்."

இதனை முஸ்லிம் (அவ்வாறே புகாரி, மாலிக் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோரும்) அறிவித்துள்ளார்கள்.

25

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا، فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ، كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ رواه البخاري

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் (கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கவன்) கூறினான்: "எவன் என் நேசரைப் பகைத்துக் கொள்கிறானோ, அவனுடன் நான் போர் பிரகடனம் செய்கிறேன். நான் என் அடியான் மீது கடமையாக்கியுள்ளவற்றை விட எனக்கு விருப்பமான வேறு எதன் மூலமும் என் அடியான் என்னுடன் நெருக்கமாவதில்லை. மேலும், என் அடியான் உபரியான வணக்கங்கள் மூலம் என் பக்கம் நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான்; இறுதியில் நான் அவனை நேசிக்கிறேன். நான் அவனை நேசிக்கும்போது, அவன் கேட்கும் செவியாக, அவன் பார்க்கும் பார்வையாக, அவன் பற்றும் கையாக, அவன் நடக்கும் காலாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அதாவது, அவனது அனைத்து புலன்களிலும் செயல்களிலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டி, பாதுகாத்து, பலமளிக்கிறேன்). அவன் என்னிடம் எதையேனும் கேட்டால், நான் நிச்சயமாக அவனுக்குக் கொடுப்பேன்; மேலும் அவன் என்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினால், நான் நிச்சயமாக அவனுக்குப் புகலிடம் அளிப்பேன். என் இறைநம்பிக்கை கொண்ட அடியானின் உயிரைக் கைப்பற்றுவதில் நான் தயங்குவதைப் போன்று, நான் செய்யும் வேறு எந்தக் காரியத்திலும் தயங்குவதில்லை. அவன் மரணத்தை வெறுக்கிறான்; அவனுக்குத் துன்பம் தருவதை நான் வெறுக்கிறேன்."

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

26

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ أَغْبَطَ أَوْلِيَائِي عِنْدِي لَمُؤْمِنٌ خَفِيفُ الْحَاذِ ذُو حَظٍّ مِنَ الصَّلَاةِ أَحْسَنَ
عِبَادَةَ رَبِّهِ وَأَطَاعَهُ فِي السِّرِّ وَكَانَ غَامِضًا فِي النَّاسِ لَا يُشَارُ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ وَكَانَ رِزْقُهُ كَفَافًا
فَصَبَرَ عَلَى ذَلِكَ ثُمَّ نَفَضَ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ: عُجِّلَتْ مَنِيَّتُهُ قَلَّتْ بَوَاكِيهِ قَلَّ تُرَاثُهُ
رواه الترمذي (وكذلك أحمد وابن ماجه) وإسناده حسن

அபூ உமாமா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் (மகத்துவமும் உயர்வும் மிக்கவன்) கூறினான்: "நிச்சயமாக என் நேசர்களில் என்னிடத்தில் மிகவும் பொறாமைப்படத்தக்கவர் (அதாவது, அவரது நிலையை அடைய மற்றவர்கள் விரும்பும் அளவுக்குச் சிறந்தவர்) யாரெனில், (இவ்வுலக) வாழ்க்கைச் சுமை குறைந்த ஒரு முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) ஆவார். அவர் தொழுகையில் அதிகம் ஈடுபடுபவராகவும், தனது இறைவனின் வணக்கத்தை அழகிய முறையில் செய்பவராகவும், அவனுக்கு மறைமுகமாகவும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவராகவும் இருப்பார். அவர் மக்களிடையே அறியப்படாதவராகவும், (புகழுக்காக) விரல் சுட்டப்படாதவராகவும் இருந்தார். அவருடைய வாழ்வாதாரம் போதுமான அளவே இருந்தது; அதையும் அவர் பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொண்டார்."

பிறகு, நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் தமது கையை உதறிவிட்டுச் சொன்னார்கள்: "அவரது மரணம் விரைந்துவிட்டது (அதாவது, அவர் இவ்வுலகில் நீண்ட காலம் வாழவில்லை அல்லது அவரது மரணம் இலகுவாக வந்தது); அவருக்காக அழுபவர்கள் குறைவு; அவரது சொத்துக்களும் குறைவு."

27

عَنْ مَسْرُوقٍ. قَالَ: سَأَلْنَا ـ أَوْ سَأَلْتُ عَبْدَ اللهِ (أَيِ ابْنَ مَسْعُودٍ) عَنْ هَذِهِ الآيَةِ:
: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ)). قَالَ: أَمَا إِنَّا قَدْ
سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ))

أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خُضْرٍ، لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمُ اطِّلَاعَةً فَقَالَ: هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيَّ شَيْءٍ نَشْتَهِي، وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا؟ فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ، نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا؛ حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرِكُوا.

(رواه مسلم (وكذلك الترمذي والنسائي وابن ماجه

மஸ்ரூக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது:
நாங்கள் அப்துல்லாஹ் (இப்னு மஸ்ஊத்) (ரழி) அவர்களிடம் இந்த வசனத்தைப் பற்றிக் கேட்டோம்:

"வலா தஹ்ஸபன்னல்லதீன குதிலு ஃபீ ஸபீலில்லாஹி அம்வாதன் பல் அஹ்யாவுன் இந்த ரப்பிஹிம் யுர்ஸகூன"

'அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டோரை இறந்தவர்கள் என்று எண்ணாதீர்கள். மாறாக, அவர்கள் தம் இறைவனிடம் உயிருடன் இருக்கிறார்கள்; உணவளிக்கப்படுகிறார்கள்.' (குர்ஆன் 3:169).

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அதைப் பற்றி (நபியவர்களிடம்) கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:
'அவர்களின் ஆன்மாக்கள் பச்சை நிறப் பறவைகளின் உள்ளே இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு அர்ஷில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் விளக்குகள் உள்ளன. அவை சொர்க்கத்தில் விரும்பிய இடமெல்லாம் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு, பின்னர் அந்த விளக்குகளில் தஞ்சம் புகும். அப்போது அவர்களின் இறைவன் அவர்களைப் பார்த்து, 'உங்களுக்கு ஏதேனும் வேண்டுமா?' என்று கேட்டான். அவர்கள், 'நாங்கள் சொர்க்கத்தில் விரும்பியவாறு சுற்றித் திரிகிறோம், எங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?' என்று கேட்டார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை அவர்களிடம் செய்யப்பட்டது. (ஏதேனும்) கேட்கப்படாமல் தாம் விடப்பட மாட்டோம் என்று அவர்கள் கண்டபோது, 'இறைவா, நீ எங்கள் ஆன்மாக்களை எங்கள் உடல்களுக்குள் மீண்டும் திருப்பித் தர வேண்டும்; அதனால் நாங்கள் மீண்டும் உனது பாதையில் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்' என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு (வேறு) எந்தத் தேவையும் இல்லை என்பதை அவன் கண்டபோது, அவர்கள் விடப்பட்டார்கள்.'"

(இதனை முஸ்லிம், திர்மிதி, நஸாயீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்).

28 ⋮

:عَنْ جُنْدُبِ بنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزِعَ فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ فَمَا رَقَأَ الدَّمُ حَتَّى مَاتَ قَالَ اللهُ تَعَالَى: بَادَرَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ حَرَّمْتُ عَلَيْهِ الجَنَّةَ

رواه البخاري

ஜுன்தப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களில் ஒரு மனிதருக்கு காயம் ஒன்று இருந்தது. (வேதனையைப்) பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் அவர் ஒரு கத்தியை எடுத்து, அதனால் தன் கையை அறுத்துக்கொண்டார். அவர் இறக்கும் வரை இரத்தம் வழிவது நிற்கவில்லை. (அப்போது) அல்லாஹ் கூறினான்: 'என் அடியான் தன் உயிரின் விஷயத்தில் என்னை முந்திவிட்டான்; நான் அவனுக்குச் சொர்க்கத்தைத் தடை செய்துவிட்டேன்.'"

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

29

:عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي المُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ، إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ، مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، ثُمَّ احْتَسَبَهُ، إِلَّا الجَنَّةَ

رواه البخاري

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்: என் நம்பிக்கைக்குரிய அடியானுக்கு என்னிடத்தில் சுவர்க்கத்தைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை, நான் இவ்வுலக மக்களில் அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானவரை (அவனிடமிருந்து) கைப்பற்றிக் கொண்டால், பின்னர் அவன் (அதற்காக அல்லாஹ்விடமிருந்து) நன்மையை நாடிப் பொறுமை காத்தால்.

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

30

:عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ

.قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي، أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي، كَرِهْتُ لِقَاءَهُ

.رواه البخاري ومالك

وفي رواية مسلم، توضح معنى الحديث:

:عَنْ عَائِشَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ، أَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ، كَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللهِ، أَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ؟ فَكُلُّنَا نَكْرَهُ الْمَوْتَ. قَالَ لَيْسَ كَذَلِكِ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ، أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ، فَأَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ، وَكَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ் (கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கவன்) கூறினான்: "என் அடியான் என்னைச் சந்திக்க விரும்பினால், நானும் அவனைச் சந்திக்க விரும்புகிறேன்; அவன் என்னைச் சந்திக்க வெறுத்தால், நானும் அவனைச் சந்திக்க வெறுக்கிறேன்."
(இதை அல்-புகாரி மற்றும் மாலிக் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள்).

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள ஓர் அறிவிப்பு இந்த ஹதீஸின் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது:
ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்க விரும்புகிறாரோ, அவரைச் சந்திக்க அல்லாஹ்வும் விரும்புகிறான்; யார் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்க வெறுக்கிறாரோ, அவரைச் சந்திக்க அல்லாஹ்வும் வெறுக்கிறான்."
(அப்போது) நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இந்த வெறுப்பு என்பது) மரணத்தை வெறுப்பதா? ஏனெனில், நாங்கள் அனைவரும் மரணத்தை வெறுக்கிறோம் அல்லவா?"
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது அப்படியல்ல. மாறாக, ஒரு முஃமினுக்கு (விசுவாசிக்கு) அல்லாஹ்வின் கருணை, அவனது திருப்தி மற்றும் அவனது சுவர்க்கம் பற்றிய நற்செய்தி வழங்கப்படும்போது, அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்க விரும்புகிறார்; எனவே அல்லாஹ்வும் அவரைச் சந்திக்க விரும்புகிறான். ஆனால், ஒரு காஃபிருக்கு (நிராகரிப்பாளனுக்கு) அல்லாஹ்வின் தண்டனை மற்றும் அவனது அதிருப்தி பற்றி அறிவிக்கப்படும்போது, அவன் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்க வெறுக்கிறான்; எனவே அல்லாஹ்வும் அவனைச் சந்திக்க வெறுக்கிறான்."

31

عَنْ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَ (أَنَّ رَجُلاً قَالَ: وَاللهِ لا يَغْفِرُ اللهُ لِفُلانٍ وإِنَّ اللهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لا أَغْفِرَ لِفُلان، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلانٍ، وأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ (أَوْ كَمَا قَالَ)

رواه مسلم

ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ் இன்னாரை மன்னிக்கவே மாட்டான்' என்று கூறினார். (இதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக) உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'நான் இன்னாரை மன்னிக்க மாட்டேன் என்று என் மீது சத்தியம் செய்பவன் யார்? நிச்சயமாக நான் இன்னாரை மன்னித்து விட்டேன்; மேலும் உன்னுடைய (நல்ல) செயல்களைப் பயனற்றதாக்கி விட்டேன்'" (அல்லது (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறியது போன்று).

32

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَسْرَفَ رَجُلٌ عَلَي نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ أَوْصَى بَنِيهِ، فَقَالَ: إِذَا أَنَا مِتُّ فَأَحْرِقُونِي، ثُمَّ اسْحَقُونِي، ثُمَّ أَذْرُونِي فِي الْبَحْرِ فَوَاللهِ لَئِنْ قَدَرَ عَلَيَّ رَبِّي لَيُعَذِّبَنِّي عَذَاباً، مَا عَذَّبَهُ أَحَداً، فَفَعَلُوا ذَلِكَ بِهِ. فَقَالَ لِلْأَرْضِ: أَدِّي مَا أَخَذْتِ، فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَ لَهُ: مَا حَمَلَكَ عَلَي مَا صَنَعْتَ؟ قَالَ: خَشْيَتُكَ يَا رَبِّ، أَوْ مَخَافَتُكَ. فَغَفَرَ لَهُ بِذَلِكَ. رواهُ مسلم (وكذلك البخاري والنسائي وابن ماجه)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு மனிதர் தனக்குத்தானே வரம்புமீறி (பாவம் இழைத்துக்) கொண்டார். அவருக்கு மரணம் நெருங்கியபோது அவர் தன் மகன்களிடம் இவ்வாறு கட்டளையிட்டார்: 'நான் இறந்த பிறகு, என்னை எரித்து, பின்னர் என்னை (நன்கு) அரைத்து, பின்னர் என்னைக் கடலில் தூவி விடுங்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! என் இறைவன் என் மீது ஆற்றல் பெற்றால் (மறுமையில் என்னை உயிர்ப்பித்து விசாரித்துத் தண்டிக்க வல்லவனாயின், என் பாவங்களுக்கு நான் அஞ்சியதால்), அவன் வேறு

எவருக்கும் தண்டித்திராத விதத்தில் எனக்குத் தண்டனை அளிப்பான்.' அவ்வாறே அவர்கள் அவருக்குச் செய்தார்கள். பின்னர் அல்லாஹ் பூமிக்குக் கூறினான்: 'நீ எடுத்துக்கொண்டதைத் திருப்பிக் கொடு.' இதோ! அவர் (உயிர்பெற்று) நின்றுகொண்டிருந்தார். இறைவன் அவரிடம், 'நீ செய்ததைச் செய்ய உன்னைத் தூண்டியது எது?' என்று கேட்டான். அவர், 'என் இறைவா, உனக்குப் பயந்ததால்தான்' (அல்லது 'உன்னைக் கண்டு அஞ்சியதால்' என்று கூறினார்). அதனால் அல்லாஹ் அவரை மன்னித்தான்."

இதனை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள் (மேலும் அல்-புகாரி, அன்-நஸாயீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோரும் அறிவித்தார்கள்).

33

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي. فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا، يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِهِ. ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيْ رَبِّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا. فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِهِ. ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيْ رَبِّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي: فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا، يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ. اعْمَلْ مَا شِئْتَ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ. رواهُ مسلم (وكذلك البخاري)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கத் தன் இறைவனிடமிருந்து அறிவிப்பவற்றில் (ஹதீஸ் குத்ஸி) கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் அடியான் ஒருவன் ஒரு பாவம் செய்துவிட்டு, **'அல்லாஹும்ம இக்ஃபிர் லீ தன்பீ'** (யா அல்லாஹ்! என் பாவத்தை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (புகழுக்கும் மேன்மைக்கும் உரியவன்) கூறினான்: 'என் அடியான் ஒரு பாவம் செய்துவிட்டான்; பாவங்களை மன்னிக்கும் மற்றும் அவற்றுக்காகத் தண்டிக்கும் ஒரு இறைவன் தனக்கு இருக்கிறான் என்பதையும் அவன் அறிந்திருக்கிறான்.'

பிறகு அவன் மீண்டும் பாவம் செய்துவிட்டு, **'அய் ரப்பி! இக்ஃபிர் லீ தன்பீ'** (என் இறைவா! என் பாவத்தை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (புகழுக்கும் மேன்மைக்கும் உரியவன்) கூறினான்: 'என் அடியான் ஒரு பாவம் செய்துவிட்டான்; பாவங்களை மன்னிக்கும் மற்றும் அவற்றுக்காகத் தண்டிக்கும் ஒரு இறைவன் தனக்கு இருக்கிறான் என்பதையும் அவன் அறிந்திருக்கிறான்.'

பிறகு அவன் மீண்டும் பாவம் செய்துவிட்டு, **'அய் ரப்பி! இக்ஃஃபிர் லீ தன்பீ'** (என் இறைவா! என் பாவத்தை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (புகழுக்கும் மேன்மைக்கும் உரியவன்) கூறினான்: 'என் அடியான் ஒரு பாவம் செய்துவிட்டான்; பாவங்களை மன்னிக்கும் மற்றும் பாவங்களுக்காகத் தண்டிக்கும் ஒரு இறைவன் தனக்கு இருக்கிறான் என்பதையும் அவன் அறிந்திருக்கிறான். நீ விரும்பியதைச் செய்துகொள், நான் உன்னை மன்னித்துவிட்டேன்.'"

(நூல்: முஸ்லிம், புகாரி)

34

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: قَالَ اللهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي، غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي. يَا ابْنَ آدَمَ: لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي، غَفَرْتُ لَكَ. يَا ابْنَ آدَمَ: إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا، لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً رواه الترمذي (وكذلك أحمد) وسنده حسن

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ் தஆலா கூறினான்: ஆதமின் மகனே! நீ என்னிடம் பிரார்த்தித்து, என் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் காலமெல்லாம், உன்னிடமிருந்து நிகழ்ந்தவற்றுக்காக நான் உன்னை மன்னிப்பேன், (அதன் அளவு குறித்து) நான் கவலைப்பட மாட்டேன். ஆதமின் மகனே! உனது பாவங்கள் வானத்தின் மேகங்களை எட்டும் அளவுக்கு இருந்தாலும், பின்னர் நீ என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரினால், நான் உன்னை மன்னிப்பேன். ஆதமின் மகனே! நீ பூமி நிரம்பப் பாவங்களுடன் என்னிடம் வந்தாலும், பின்னர் எனக்கு எதையும் இணையாக்காத நிலையில் என்னைச் சந்தித்தால், பூமி நிரம்ப மன்னிப்புடன் நான் உன்னிடம் வருவேன்."

35

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَتَنَزَّلُ رَبُّنَا، تَبَارَكَ وَتَعَالَى، كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الآخِرُ، فَيَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟ رواه البخاري (وكذلك مسلم ومالك والترمذي وأبو داود)

وفي رواية لمسلم زيادة:

فَلا يَزالُ كذَلِكَ حَتَى يُضِيءَ الفَجْرُ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நம்முடைய இறைவன், மகிமை பொருந்தியவனும், மிக உயர்ந்தவனுமானவன், ஒவ்வொரு இரவும், இரவின் கடைசி மூன்றிலொரு பகுதி எஞ்சியிருக்கும் போது, இவ்வுலக வானத்திற்கு இறங்கி வந்து, 'என்னிடம் பிரார்த்திப்பவர் யார்? நான் அவருக்கு பதிலளிக்கிறேன். என்னிடம் கேட்பவர் யார்? நான் அவருக்குக் கொடுக்கிறேன். என்னிடம் மன்னிப்புத் தேடுபவர் யார்? நான் அவரை மன்னிக்கிறேன்' என்று கூறுகிறான்.
இதை அல்-புகாரி (மேலும் முஸ்லிம், மாலிக், அத்-திர்மிதி மற்றும் அபூ தாவூத் ஆகியோரும்) அறிவிக்கிறார்கள்.
முஸ்லிம் அவர்களின் ஒரு அறிவிப்பில், இந்த ஹதீஸ் 'வைகறையின் ஒளி பிரகாசிக்கும் வரை அவன் இவ்வாறே தொடர்கிறான்' என்ற வார்த்தைகளுடன் முடிவடைகிறது.

36

عَنْ أَنَسٍ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ
يَجْتَمِعُ المُؤْمِنُونَ يَوْمَ القِيَامَةِ فَيَقُولُونَ: لَوِ اسْتَشْفَعْنَا إِلَى رَبِّنَا، فَيَأْتُونَ ادَمَ، فَيَقُولُونَ: أَنْتَ أَبو النَّاسِ، خَلَقَكَ اللهُ بِيَدِهِ، وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتَهُ، وَعَلَّمَكَ أَسْماءَ كُلِّ شَيْءٍ، فاشْفَعْ لَنا عِنْدَ رَبِّكَ، حَتَّى يُرِيحنا مِنْ مَكَانِنا هَذا، فَيَقُولُ: لَسْتُ هُنَاكُمْ ـ وَيَذْكُرُ ذَنْبَهُ، فَيَسْتَحْيِي ـ ائْتُوا نُوحاً؛ فَإِنَّهُ أَوَّلُ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللهُ إلي أَهْلِ الأَرْض، فَيَأْتُونَهُ، فَيَقُولُ: لَسْتُ هُنَاكُمْ ـ ويَذْكُرُ سُؤالَهُ رَبَّهُ مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ، فَيَسْتَحْيِي ـ فَيَقُولُ: ائْتُوا خَلِيلَ الرَّحْمنِ، فَيَأْتُونَهُ، فَيَقُول: لَسْتُ هُنَاكُم، ائْتُوا موسى، عَبْداً كَلَّمَهُ اللهُ، وأَعْطَاهُ التَّوْرَاةَ. فَيَأْتُونَهُ، فَيَقُولُ: لَسْتُ هُنَاكُمْ ـ وَيَذْكُرُ قَتْلَ النَّفْسِ بِغَيْرِ نَفْسٍ، فَيَسْتَحْيِي مِنْ رَبِّهِ ـ فَيَقُولُ: ائْتُوا عِيسَى، عَبْدَ اللهِ وَرَسُولَهُ، وَكَلِمَةَ اللهِ وَرُوحَهُ. فَيَأْتُونَهُ، فَيَقُولُ: لَسْتُ هُنَاكُمْ، ائْتُوا مُحَمَّداً، ـ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ـ عَبْداً غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، فَيَأْتُونِي، فَأَنْطَلِقُ حَتَّي أَسْتَأْذِنَ عَلَي رَبِّي فَيُؤْذَنُ. فإذا رَأَيْتُ رَبِّي وَقَعْتُ ساجداً، فَيَدَعُني مَا شَاءَ اللهُ، ثُمَّ يُقَالُ: ارْفَعْ رَأْسَكَ، وسَلْ تُعْطَهْ، وَقُلْ يُسْمَعْ، واشْفَعْ تُشَفَّعْ. فَأَرْفَعُ رَأْسِي، فَأَحْمَدُهُ بِتَحْمِيدٍ يُعَلِّمُنِيهِ، ثُمَّ أَشْفَعُ،

فَيحُدُّ لي حَدّاً ، فَأُدْخِلُهُمُ الجَنَّةَ . ثُمَّ أَعُودُ إِلَيْهِ ، فإِذا رأيتُ ربِّي (فَأَقَعُ ساجداً) مِثْلَهُ ، ثُمَّ أَشْفَعُ فَيَحُدُّ لي حَدّاً ، فَأُدْخِلُهُمُ الجَنَّةَ . ثُمَّ أَعُودُ الثالِثةَ ، ثُمَّ أَعُودُ الرَّابعة ، فَأَقُولُ : مَا بَقِيَ في النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ القُرآنُ ، ووَجَبَ عَلَيْهِ الخُلُودُ

رواه البخاري (وكذلك مسلم والترمذي وابن ماجه) وفي رواية أخرى للبخاري زيادة هي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ : لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ ، وكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الخَيْرِ مَا يَزِنُ شَعِيرةً ، ثُمَّ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ : لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ ، وكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الخَيْرِ مَا يَزِنُ بُرَّةً ، ثُمَّ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ : لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ ، وكَانَ فِي قَلْبِهِ مَا يَزِنُ مِنَ الخَيْرِ ذَرَّةً

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

மறுமை நாளில் இறைநம்பிக்கையாளர்கள் (முஃமின்கள்) ஒன்று கூடுவார்கள். அவர்கள், 'நம்முடைய இறைவனிடம் நமக்காகப் பரிந்துரை செய்யுமாறு நாம் (யாரையாவது) அணுக வேண்டாமா?' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் ஆதம் (அலை) அவர்களிடம் வந்து, 'நீங்கள் மனிதகுலத்தின் தந்தை; அல்லாஹ் உங்களைத் தன் கையால் படைத்தான்; தன் வானவர்களை உங்களுக்குச் சிரம் பணியச் செய்தான்; மேலும் எல்லாப் பொருட்களின் பெயர்களையும் உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான். எனவே, எங்கள் இறைவனிடம் எங்களுக்காகப் பரிந்துரை செய்யுங்கள்; அதன் மூலம் அவன் நாங்கள் இருக்கும் இந்த இடத்திலிருந்து எங்களுக்கு நிம்மதியைத் தருவான்' என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அந்த நிலையில் இல்லை' என்று கூறி, தாம் செய்த பாவத்தை (அதாவது, மரத்திலிருந்து உண்டதை) நினைவுகூர்ந்து வெட்கப்படுவார்கள். மேலும், 'நூஹ் (அலை) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்; ஏனெனில் அல்லாஹ் பூமிவாசிகளுக்கு அனுப்பிய முதல் தூதர் அவர்கள்தான்' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் அவரிடம் வருவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அந்த நிலையில் இல்லை' என்று கூறி, தமக்கு (முறையான) ஞானம் இல்லாத ஒன்றைத் தம் இறைவனிடம் கேட்டதை (அதாவது, தம் மகனைப் பற்றிக் கேட்டதை) நினைவுகூர்ந்து வெட்கப்படுவார்கள். மேலும், 'அளவற்ற அருளாளனின் உற்ற தோழரான (கலீலுர் ரஹ்மான்) இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் அவரிடம் வருவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அந்த நிலையில் இல்லை; அல்லாஹ் எவருடன் பேசினானோ மற்றும் எவருக்குத் தவ்ராத்தை வழங்கினானோ, அந்த அடியாரான மூஸா (அலை) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் அவரிடம் வருவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அந்த

நிலையில் இல்லை' என்று கூறி, (பழிக்குப் பழியாக இல்லாமல்) ஒரு உயிரைக் கொன்றதை (அதாவது, எகிப்தியனைக் கொன்றதை) நினைவுகூர்ந்து தம் இறைவனுக்கு வெட்கப்படுவார்கள். மேலும், 'அல்லாஹ்வின் அடியாரும், அவனது தூதரும், அல்லாஹ்வின் வார்த்தையும், அவனது ஆவியுமான ஈஸா (அலை) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் அவரிடம் வருவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அந்த நிலையில் இல்லை; முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்பட்ட அடியாரான முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்' என்று கூறுவார்கள்.

எனவே, அவர்கள் என்னிடம் வருவார்கள். நான் (சென்று), என் இறைவனிடம் (பரிந்துரைக்க) அனுமதி கேட்பேன். எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படும். நான் என் இறைவனைக் காணும்போது, சிரம் பணிந்து (ஸஜ்தாவில்) விழுவேன். அல்லாஹ் விரும்பும் வரை அவன் என்னை (அப்படியே) விட்டுவிடுவான். பிறகு, 'உங்கள் தலையை உயர்த்துங்கள்! கேளுங்கள், அது வழங்கப்படும்; பேசுங்கள், செவிமடுக்கப்படும்; பரிந்துரை செய்யுங்கள், உங்கள் பரிந்துரை ஏற்கப்படும்' என்று கூறப்படும். நான் என் தலையை உயர்த்தி, அவன் எனக்குக் கற்றுத் தரும் புகழ் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவனைப் புகழ்வேன். பிறகு நான் பரிந்துரை செய்வேன். அவன் எனக்கு (இத்தனை பேர் என்று) ஒரு வரம்பை நிர்ணயிப்பான். நான் அவர்களைச் சொர்க்கத்தில் சேர்ப்பேன். பிறகு நான் அவனிடம் திரும்புவேன். நான் என் இறைவனைக் காணும்போது, முன்பு போலவே சிரம் பணிவேன். பிறகு நான் பரிந்துரை செய்வேன். அவன் எனக்கு ஒரு வரம்பை நிர்ணயிப்பான். நான் அவர்களைச் சொர்க்கத்தில் சேர்ப்பேன். பிறகு நான் மூன்றாவது முறையாகவும், பின்னர் நான்காவது முறையாகவும் திரும்புவேன். அப்போது நான், 'நரகத்தில் குர்ஆன் தடுத்து வைத்தவர்கள் (அதாவது எவர்கள் மீது நரகம் நிரந்தரமானதோ அவர்கள்) தவிர வேறு யாரும் எஞ்சியிருக்கவில்லை' என்று கூறுவேன்."

இதை இமாம் புகாரி (ரஹ்) பதிவு செய்துள்ளார்கள் (மேலும் முஸ்லிம், திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோரும் பதிவு செய்துள்ளனர்). புகாரியின் மற்றுமொரு அறிவிப்பில் பின்வரும் மேலதிக தகவல் உள்ளது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறி, தன் உள்ளத்தில் ஒரு வாற்கோதுமை (பார்லி) தானிய அளவு நன்மை இருந்தவர் நரகத்திலிருந்து வெளியேறுவார். பிறகு, 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறி, தன் உள்ளத்தில் ஒரு கோதுமை மணி அளவு நன்மை இருந்தவர் நரகத்திலிருந்து வெளியேறுவார். பிறகு, 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறி, தன் உள்ளத்தில் ஓர் அணுவளவு நன்மை இருந்தவர் நரகத்திலிருந்து வெளியேறுவார்."

37

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللهُ أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ فاقْرأُوا إنْ شِئْتُمْ: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ رواه البخاري ومسلم والترمذي وابن ماجه

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ் கூறினான்: "எனது நல்லடியார்களுக்காக (சுவனத்தில்) எந்தக் கண்ணும் கண்டிராத, எந்தக் காதும் கேட்டிராத, எந்த மனித இதயத்திலும் தோன்றாதவற்றை நான் தயார் செய்துள்ளேன்."
(பின்னர் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "நீங்கள் விரும்பினால் (இந்த வசனத்தை) ஓதிக்கொள்ளுங்கள்: 'எந்த ஆன்மாவும் அறியாது, அவர்களுக்காக (சுவனவாசிகளுக்காக) மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கண் குளிர்ச்சிகள் எவை என்று.'" (குர்ஆன் 32:17)

38

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَمَّا خَلَقَ اللهُ الجَنَّةَ وَالنَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ إِلَى الجَنَّةِ فَقَالَ انْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. قَالَ: فَجَاءَهَا وَنَظَرَ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَّ اللهُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. قَالَ: فَرَجَعَ إِلَيْهِ قَالَ: فَوَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالمَكَارِهِ فَقَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهَا، فَانْظُرْ إِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا، قَالَ: فَرَجَعَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُفَّتْ بِالمَكَارِهِ، فَرَجَعَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خِفْتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ قَالَ: اذْهَبْ إِلَى النَّارِ فَانْظُرْ إِلَيْهَا، وَإِلَى مَا أَعْدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَإِذَا هِيَ يَرْكَبُ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهَا، فَرَجَعَ إِلَيْهَا، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُوَ مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح وكذلك أبو داود والنسائي

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் படைத்தபோது, ஜிப்ரீலை (அலை) சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பி, "நீ சென்று அதையும், அதன்வாசிகளுக்காக நான் அதில் தயார் செய்து வைத்துள்ளவற்றையும் பார்" என்று கூறினான். அவ்வாறே அவர் அங்கு சென்று அதையும், அல்லாஹ் அதன்வாசிகளுக்காக

அதில் தயார் செய்து வைத்திருந்தவற்றையும் பார்த்தார். பிறகு அவர் அவனிடம் திரும்பி வந்து, "உனது கண்ணியத்தின் மீது சத்தியமாக! இதைப் பற்றிக் கேள்விப்படும் எவரும் இதில் நுழையாமல் இருக்க மாட்டார்" என்று கூறினார்.

எனவே, அது கஷ்டங்களால் சூழப்படுமாறு அவன் கட்டளையிட்டான். பிறகு அவன், "நீ அதற்குத் திரும்பிச் சென்று, அதன்வாசிகளுக்காக நான் அதில் தயார் செய்து வைத்துள்ளவற்றைப் பார்" என்று கூறினான். அவர் அதற்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, அது கஷ்டங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அவர் அவனிடம் திரும்பி வந்து, "உனது கண்ணியத்தின் மீது சத்தியமாக! இதில் எவருமே நுழைய மாட்டார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவன், "நீ நரகத்திற்குச் சென்று அதையும், அதன்வாசிகளுக்காக நான் அதில் தயார் செய்து வைத்துள்ளவற்றையும் பார்" என்று கூறினான். (அங்கு சென்றபோது) அதன் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியின் மீது ஏறி (அடர்த்தியாகவும், பயங்கரமாகவும்) இருப்பதைக் கண்டார். அவர் அவனிடம் திரும்பி வந்து, "உனது கண்ணியத்தின் மீது சத்தியமாக! இதைப் பற்றிக் கேள்விப்படும் எவரும் இதில் நுழையமாட்டார்" என்று கூறினார்.

எனவே அது இச்சைகளால் சூழப்படுமாறு அவன் கட்டளையிட்டான். பிறகு அவன், "நீ அதற்குத் திரும்பிச் செல்" என்று கூறினான். அவர் அதற்குத் திரும்பிச் சென்றார். (பின்பு அவனிடம் வந்து) "உனது கண்ணியத்தின் மீது சத்தியமாக! இதிலிருந்து எவரும் தப்பாமல் (அதன் இச்சைகளில் சிக்கி) அதில் நுழைந்து விடுவார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்.

(நூல்: திர்மிதீ, அபூ தாவூத், நஸாயீ)

39

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: احْتَجَّتِ الجَنَّةُ والنَّارُ فَقَالَتِ النَّارُ: فِيَّ الجَبَّارُونَ والمُتَكَبِّرُونَ وَقَالَتِ الجَنَّةُ: فِيَّ ضُعَفَاءُ النَّاسِ ومساكينُهُمْ فَقَضَى اللهُ بَيْنَهُما: إِنَّكِ الجَنَّةُ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكِ مَنْ أَشاءُ، وإنكِ النارُ عذابي، أُعَذِّبُ بِكِ من أشاءُ، وَلِكِلَيْكُما عَلَيَّ مِلْؤُها (رواه مسلم وكذلك البخاري والترمذي

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"சொர்க்கமும் நரகமும் தமக்கிடையே வழக்காடிக்கொண்டன. அப்போது நரகம், 'என்னிடத்தில் அடக்குமுறையாளர்களும் பெருமையடிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்' என்று கூறியது. சொர்க்கம், 'என்னிடத்தில் மக்களில் பலவீனமானவர்களும் ஏழைகளும் இருக்கிறார்கள்' என்று கூறியது. அப்போது

அல்லாஹ் அவற்றுக்கு இடையில் தீர்ப்பளித்தான்: 'நீ சொர்க்கம், (நீயே) என்னுடைய கருணை; உன் மூலம் நான் நாடுபவர்களுக்குக் கருணை காட்டுகிறேன். மேலும் நீ நரகம், (நீயே) என்னுடைய தண்டனை; உன் மூலம் நான் நாடுபவர்களைத் தண்டிக்கிறேன். மேலும் உங்கள் இருவரையும் நிரப்புவது என் மீது கடமையாகும்' (என்று கூறினான்)."

(நூல்: முஸ்லிம், புகாரி மற்றும் திர்மிதி)

40

عَنْ أبي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ اللهَ يَقُولُ لأَهْلِ الجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الجَنَّةِ. فَيَقُولُون: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وسَعْدَيْكَ، والخَيْرُ فِي يَدَيْكَ.

فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُم؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبِّ، وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَداً مِنْ

خَلْقِكَ. فَيَقُولُ: أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُونَ: يَا رَبِّ وأَيُّ شَيءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟

فَيَقُولُ: أُحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوانِي، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبداً

رواه البخاري (وكذلك مسلم والترمذي)

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் சொர்க்கவாசிகளிடம், "சொர்க்கவாசிகளே!" என்று கூறுவான். அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இதோ நாங்கள் இருக்கிறோம், எங்கள் இறைவா! உனது சேவைக்குத் தயாராக இருக்கிறோம் (உனது அழைப்பிற்குப் பதிலளிக்கிறோம், உனது நன்மையை நாடுகிறோம்). நன்மைகள் அனைத்தும் உன் கரங்களிலேயே உள்ளன." பின்னர் அவன் கூறுவான்: "நீங்கள் திருப்தியடைந்தீர்களா?" அதற்கு அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இறைவா! உன் படைப்புகளில் வேறு எவருக்கும் நீ வழங்காததை எங்களுக்கு வழங்கியிருக்கும்போது, நாங்கள் ஏன் திருப்தியடையாமல் இருக்க வேண்டும்?" பின்னர் அவன் கூறுவான்: "இதை விடச் சிறந்த ஒன்றை நான் உங்களுக்கு வழங்கட்டுமா?" அதற்கு அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இறைவா! இதை விடச் சிறந்தது என்ன இருக்கிறது?" அதற்கு அவன் கூறுவான்: "நான் என் திருப்பொருத்தத்தை உங்கள் மீது இறக்குகிறேன். இதற்குப் பிறகு நான் ஒருபோதும் உங்கள் மீது கோபம் கொள்ள மாட்டேன்."